

Til § 24.

Paragraffen indeholder bestemmelserne for afgiftens indbetaling.

Ifølge stk. 1 forfalder afgiften for en afgiftsperiode til betaling ved afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 20 dage derefter. Bestemmelsen svarer til reglen i de tidligere lovforslag, men formuleringen er ændret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af § 22, stk. 3.

Under den gældende almindelige omsætningsafgift skal afgiften indbetales senest den 20. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb. Den her ved opnåede kredit med afgiftens indbetaling har sin begrundelse i, at den gældende afgift opkræves i engrosledet, og at der sædvanemæssigt inden for engros-handelen ydes en udstrakt kredit med varenes betaling. Under en afgift efter merværdisystemet er der ikke de samme grunde til at give virksomhederne kredit med afgiftens indbetaling. Virksomheder, der benytter betalingsmetoden, har altid modtaget afgiftsbeløbet fra kunderne, inden det skal afregnes med staten. Desuden giver allerede afgiftsperiodens længde virksomhederne en vis kredit på afgiften. For så vidt angår virksomheder, der benytter leverancemetoden, erindres om, at virksomhederne i realiteten har deres lagre liggende i ubeskattet stand. Ved afsætning mellem registrerede virksomheder er der derfor heller ingen anledning til kredit med afgiftens indbetaling. Kun afsætningen til forbrugere kunne motivere en vis indbetalingsfrist, men den væsentligste del af denne afsætning sker mod kontant eller mod ret kort kredit, og allerede afgiftsperiodens længde giver en vis kredittid.

I paragraffens stk. 2 er foreskrevet, at der skal svares $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente, såfremt afgiften ikke indbetales rettidigt.

Ifølge stk. 3 kan finansministeren fastsætte de nærmere regler for afgiftens indbetaling. Det er hensigten at fastsætte regler om, at indbetalingen af afgiften skal ske til et centralt regnskabskontor enten over postgiro eller ved indsendelse af check til dette kontor. Der vil endvidere blive fastsat detaljerede bestemmelser om, hvornår betaling skal ske, for at den kan anses for rettidig.

Til § 25.

I tilfælde, hvor en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift, skal differencen udbetales til virksomheden. Det er i paragraffen foreskrevet, at udbetalingen skal ske senest 14 dage efter modtagelsen af afgifts-angivelsen, forudsat modtagelsen er sket rettidigt, d. v. s. senest 20 dage efter afgiftsperiodens udløb.

Til § 26.

Paragraffen indeholder dels bestemmelse om, hvem der hæfter for afgiften, dels bestemmelse om statskassens fortrinnsstilling ved konkurs m. v.

Tilsvarende bestemmelser findes i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Den i forhold til de tidligere lovforslag indføjede bestemmelse om hæftelsespligten i tilfælde, hvor flere virksomheder er registreret under ét, er en konsekvens af den nye bestemmelse i § 5, stk. 3, om fælles registrering.

Afsnit X indeholder bestemmelser om vareindførslen fra udlandet.

Til § 27.

Paragraffens stk. 1 fastslår, at der skal svares afgift af varer, der indføres fra udlandet. Ved denne afgiftsberigtigelse finder de i toldlovens §§ 149-155 fastsatte bestemmelser for angivelse til klarering tilsvarende anvendelse. Dette betyder bl. a., at der ved afgiftsberigtigelsen skal fremlægges duplikatfaktura med erklæring om fakturaens rigtighed.

Ifølge stk. 2 svares afgiften med 10 pct. af toldberegningens værdien tillagt told og andre afgifter, som skal erlægges ved indførslen.

Som i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift fastsættes det i stk. 3, at afgiftsfri indførsel af varer kan ske i en række af de tilfælde, hvor toldfri indførsel kan finde sted i henhold til toldlovens §§ 129-132. Toldfriheden efter disse bestemmelser knytter sig ikke så meget til bestemte varer som til de forudsætninger, hvorunder varerne indføres, f. eks. som rejsegods, flyttegods, gaver, proviant m. v. §§ 130-132 omhandler udelukkende tilfælde, hvor indførslen her til landet er af midlertidig karakter. De praktiske hensyn, der har betinget toldfriheden, gør sig i vidt omfang også gældende i forhold til afgiftsopkrævningen. Hertil kommer, at visse af reglerne, der hviler på internationale aftaler, forudsætter såvel toldfrihed som afgiftsfrihed.

Paragraffens stk. 4 indeholder en bestemmelse, der bemyndiger finansministeren til, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, efter samråd med det i § 35 omhandlede nævn at tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres toldfrit i henhold til andre særlige lovbestemmelser.

Ifølge stk. 5 kan varer, der genindføres efter at være underkastet reparation eller anden bearbejdning i udlandet, afgiftsberigtiges med 10 pct. af omkostningerne ved den foretagne reparation m. v. Det er en forudsætning herfor, at betingelserne i toldlovens § 134 om genindførsel mod nedsat told